

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 8 marca 1967 r.

w sprawie wykonywania rybołówstwa przez polskie statki rybackie na wodach Północno-Wschodniego Atlantyku.

Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do obszaru wód położonych:

- 1) w obrębie części Oceanu Atlantyckiego i Oceanu Arktycznego oraz mórz do nich przyległych, położonych na północ od 36° szerokości geograficznej północnej i między 42° długości geograficznej zachodniej a 51° długości geograficznej wschodniej, z wyjątkiem:
  - a) Morza Bałtyckiego i Beltów położonych na południe i na wschód od linii przeprowadzonych od Hasenore Head do Gniben Point, od Korshage do Spodsbjerg i od Gilbjerg Head do Kullen oraz
  - b) Morza Śródziemnego i mórz do niego przylegających aż do punktu przecięcia się równoleżnika 36° szerokości geograficznej północnej z południkiem 5° 36' długości geograficznej zachodniej,
- 2) w obrębie części Oceanu Atlantyckiego położonej na północ od 59° szerokości geograficznej północnej i między 44° a 42° długości geograficznej zachodniej.

§ 2. Obszar wód Północno-Wschodniego Atlantyku określony w § 1 podzielony jest na trzy rejony:

- 1) rejon 1 obejmuje część obszaru ograniczoną na południu linią biegnącą od punktu znajdującego się na 59° szerokości geograficznej północnej i 44° długości geogra-

ficznej zachodniej w kierunku wschodnim do południka 42° długości geograficznej zachodniej; stamtąd w kierunku południowym do równoleżnika 48° szerokości geograficznej północnej; stamtąd w kierunku wschodnim do południka 18° długości geograficznej zachodniej; stamtąd w kierunku północnym do równoleżnika 60° szerokości geograficznej północnej; stamtąd w kierunku wschodnim do południka 5° długości geograficznej zachodniej; stamtąd w kierunku północnym do równoleżnika 60° 30' szerokości geograficznej północnej; stamtąd w kierunku wschodnim do południka 4° długości geograficznej zachodniej; stamtąd w kierunku północnym do równoleżnika 62° szerokości geograficznej północnej; stamtąd w kierunku wschodnim do wybrzeży Norwegii; stamtąd na północ i wschód wzdłuż wybrzeży Norwegii oraz wzdłuż wybrzeży Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich aż do południka 51° długości geograficznej wschodniej;

- 2) rejon 2 obejmuje część obszaru nie objętą rejonem 1 i na północ od 48° szerokości geograficznej północnej;
- 3) rejon 3 obejmuje część obszaru między 36° a 48° szerokości geograficznej północnej.

§ 3. 1. Zabrania się statkom rybackim przebywającym na obszarze wód określonych w § 1 przewożenia oraz używania sieci trałowych (włoków), okrężnic lub innych sieci ciągniętych po dnie morskim albo blisko dna, które w jakiegokolwiek swojej części mają oczka o wymiarach mniejszych niż określone w poniższej tabeli:

Rejon obszaru wód	Typ sieci	Wielkość oczka
1) Wody na północ od linii przeprowadzonej od wybrzeży Norwegii wzdłuż 66° szerokości północnej do 10° długości zachodniej; stamtąd na południe do 62° szerokości północnej i dalej na zachód do 28° długości zachodniej; stamtąd na południe do 59° szerokości północnej i dalej na zachód	Okrężnica	100 mm
	Każda część sieci tralowej (włoka) wykonana z bawełny, konopi, włókna poliamidowego lub poliestrowego	110 mm
	Każda część sieci tralowej (włoka) wykonana z innego materiału	120 mm
2) Inne wody położone na północ od 48° szerokości północnej	Okrężnica lub każda część sieci tralowej (włoka) wykonana z pojedynczego sznurka i nie zawierająca manili lub sisalu	70 mm
	Każda część sieci tralowej (włoka) wykonana z podwójnego sznurka nie zawierająca manili lub sisalu	75 mm
	Każda część sieci tralowej (włoka) wykonana z manili lub sisalu	80 mm
3) Wody na południe od 48° szerokości północnej	Okrężnica lub część włoka	60 mm

2. Najmniejszy wymiar oczek powinien być taki, aby płaski przyrząd pomiarowy o grubości 2 mm i odpowiedniej szerokości mógł być przesunięty z łatwością przez oczko sieci w stanie mokrym, wyciągnięte wzdłuż po przekątnej.

3. Do 31 grudnia 1968 r. statki bazujące i wyladowujące swe połowy w portach obszaru Morza Irlandzkiego, położonych pomiędzy współrzędnymi geograficznymi 54° 30' a 53° szerokości północnej i na zachód od 5° 15' długości zachodniej, mogą przewozić na pokładzie i używać do połowu wlinka sieci nie posiadających w żadnej części oczek mniejszych niż 60 mm pomimo postanowień zawartych w ust. 1.

§ 4. 1. Zabrania się statkom rybackim przebywającym na obszarze wód określonych w § 3 ust. 1 pkt 1 przewożenia oraz używania sieci tralowych (włoka), okrężnic lub innych sieci ciągnionych po dnie morskim albo blisko dna, które w jakiegokolwiek swojej części mają oczka o wymiarach mniejszych niż określone w poniższej tabeli:

Rejon obszaru wód	Typ sieci	Wielkość oczka
1) Wody w tej części rejonu 1, które są położone na wschód od południka Greenwich	Okrężnica	110 mm
	Każda część sieci tralowej (włoka) wykonana z bawełny, konopi, włókien poliamidowych lub włókien poliestrowych	120 mm
	Każda część sieci tralowej (włoka) wykonana z jakiegokolwiek innego materiału	130 mm
2) Obszar wód ograniczony linią przeprowadzoną w kierunku wschodnim od 10° długości zachodniej wzdłuż równoleżnika 63° szerokości północnej do 4° długości zachodniej; stamtąd na południe do 60° 30' szerokości północnej; stamtąd na zachód do 5° długości zachodniej; stamtąd na południe do 60° szerokości północnej; stamtąd na zachód do 15° długości zachodniej; stamtąd na północ do 62° szerokości północnej; stamtąd na wschód do 10° długości zachodniej; stamtąd na północ do 63° szerokości północnej	Okrężnica	95 mm
	Każda część sieci tralowej (włoka) wykonana z manili lub sisalu	100 mm
	Każda część sieci tralowej (włoka) wykonana z jakiegokolwiek innego materiału	95 mm
3) Inne wody w rejonie 1	Okrężnica	100 mm
	Każda część sieci tralowej (włoka) wykonana z bawełny, konopi, włókna poliamidowego lub włókien poliestrowych	110 mm, a od 1 czerwca 1967 r. 120 mm
	Każda część sieci tralowej (włoka) wykonana z jakiegokolwiek innego materiału	120 mm, a od 1 czerwca 1967 r. 130 mm

2. Od dnia 1 stycznia 1970 r. zabrania się statkom rybackim przebywającym na obszarze wód określonych w § 4 ust. 1 pkt 2 przewożenia oraz używania sieci tralowych (włoków), okrężnic lub innych sieci ciągnionych po dnie mor-

skim albo blisko dna, które w jakiegokolwiek swojej części mają oczka o wymiarach mniejszych niż określone w poniższej tabeli:

Okrężnica	105 mm
Każda część sieci trawowej (włoka) wykonana z manili lub sisalu	110 mm
Każda część sieci trawowej (włoka) wykonana z jakiegokolwiek innego materiału	105 mm

§ 5. Statki, łowiące na wodach określonych w § 1 makrele, ryby siedziowate, dobijaki (*Ammodytes*), okowiele (*Gadus esmarkii*), stynki, węgorze, ostrosze (*Trachinus draco*), krewetki, homarce lub mięczaki, dykole (*Dicologlossa* lub *Dicologlossa cuneata*) na obszarze ograniczonym linią łączącą następujące współrzędne geograficzne:

46° 16' N — 01° 36' W wielorybiczna latarnia morska
 46° 05' N — 01° 44' W
 45° 40' N — 01° 34' W
 44° 40' N — 01° 34' W

i dalej na wschód od wybrzeża, mogą mieć na pokładzie sieci o wymiarach mniejszych niż określone w § 3 ust. 1, pod warunkiem że żadne z narzędzi połowowych, które są używane na tych statkach, nie będą używane do połowu innych gatunków ryb niż wymienione w niniejszym paragrafie.

§ 6. 1. Zabrania się używania w czasie połowów jakichkolwiek środków, które w jakiegokolwiek części sieci określonej w § 3 ust. 1 mogłyby stanowić przeszkodę lub w inny sposób w skutkach powodować zmniejszenie selektywności oczka sieci.

2. Od zakazu ustanowionego w ust. 1 dopuszczalne są następujące wyjątki:

- doczepianie do dolnej strony worka włoka płótna, sieci lub innego materiału w celu zapobieżenia niszczeniu lub uszkodzeniu tej części włoka,
- do 31 grudnia 1968 r. doczepianie do sieci włokowych wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1 osłon lub ochron do górnej strony worka włoka w celu zapobieżenia jego niszczeniu lub uszkodzeniu, pod warunkiem iż osłona lub ochrona nie będzie przeszkadzała lub w inny sposób zmniejszała w poważnym stopniu selektywności oczek w żadnej części sieci.

§ 7. 1. Zabrania się statkom rybackim przebywającym w rejonach wód wymienionych w § 3 ust. 1 przetrzymywania niżej wymienionych gatunków ryb, które zostały złowione na tych wodach, jeżeli długość ich mierzona od początku pyska do końca płetwy ogonowej wynosi mniej niż:

	rejon 1	rejon 2	rejon 3
u dorsza (<i>Gadus morhua</i>)	34 cm	30 cm	
u płamiaka (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	31 cm	27 cm	

	rejon 1	rejon 2	rejon 3
u morszczuka (<i>Merluccius merluccius</i>)	30 cm	30 cm	24 cm
u gładzicy (<i>Pleuronectes platessa</i>)	25 cm	25 cm	
u szkarłaciicy (<i>Glyptocephalus cynoglossus</i>)	28 cm	28 cm	
u złocicy (<i>Microstomus kitt</i>)	25 cm	25 cm	
u soli (<i>Solea solea</i>)	24 cm	24 cm	21 cm
u skarpa albo turbota (<i>Scophthalmus maximus</i>)	30 cm	30 cm	
u nagłada (<i>Scophthalmus rhombus</i>)	30 cm	30 cm	
u smuklicy (<i>Lepidorhombus whiff</i>)	25 cm	25 cm	
u witlinka (<i>Merlangus merlangus</i>)	23 cm	23 cm	
u zimnicy (<i>Limanda limanda</i>)	15 cm	15 cm	

2. Od dnia 1 stycznia 1969 r. wymiary ochronne ryb ustalone w ust. 1 dla rejonu 1 obowiązują na obszarze wód określonych w § 4 ust. 1 pkt 2.

3. Ryby z gatunków wymienionych w ust. 1 posiadające wymiary mniejsze niż określone w tym przepisie, zwane dalej „niewymiarowymi”, muszą być natychmiast po złowieniu wrzucone do morza; zatrzymanie tych ryb na pokładzie jest dopuszczalne tylko dla celów transplantacji na inne tereny połowów.

§ 8. 1. Do dnia 1 stycznia 1970 r. przy połowach gatunków określonych w § 5 nie przeznaczonych do spożycia pod postacią ryby przez ludzi — 10% wagi każdego wylądunku lub jego części gatunków ryb wymienionych w § 7 ust. 1, która nie jest przeznaczona do spożycia pod postacią ryby przez ludzi, może składać się z ryb niewymiarowych.

2. Przy połowach przewidzianych w ust. 1 złowiony witlinek o długości 20 do 23 cm, nie przeznaczony do spożycia pod postacią ryby przez ludzi, nie będzie uważany za niewymiarowy.

§ 9. Do dnia 1 stycznia 1970 r. zezwala się statkom o mocy maszyn poniżej 150 KM, dokonującym połowów witlinka na wschód od linii biegnącej od Hanstholm do Lindesnes, na używanie do połowów sieci o wymiarach oczek mniejszych niż wymienione w § 3 ust. 1 oraz na wyladowywanie witlinka bez ograniczenia ilości, z tym że ładunki te nie będą zawierać innych gatunków ryb, aniżeli określone w § 7 ust. 1.

§ 10. Zabrania się poza wypadkiem przewidzianym w § 8 ust. 1 przewożenia, wyladowywania na ląd, sprzedaży, wystawiania lub oferowania na sprzedaż niewymiarowych ryb gatunków określonych w § 7 ust. 1 niezależnie od tego, czy ryby te są całe, czy też mają usunięte głowy lub inne części.

§ 11. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się również do statków, na których dokonuje się przetwórstwa ryb morskich na obszarach wód określonych w § 1.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 3 czerwca 1965 r. w sprawie wykonywania rybołówstwa przez polskie statki rybackie na wodach Północno-Wschodniego Atlantyku (Dz. U. Nr 23, poz. 151).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: J. Burakiewicz